

WilFab (61) kwam in juni 2018 in de nachtopvang bij Perspektief terecht. Hij ging werken bij Perspektief Werkt en neemt ons via deze columns mee in zijn ervaringswereld.

Kerstmis vanuit een ander 'perspektief'

Geschreven door WilFab

"De herdertjes lagen bij nachte
Ze lagen bij nacht in het veld
Ze hielden vol trouwe de wacht
Ze hadden hun schaapjes geteld"

Verkleinwoorden zijn bedoeld om iets heel schattig te laten lijken. Woorden als "voetjes", "kusjes" en "handjes" zijn daar een paar voorbeelden van. In het hierboven genoemde kerstliedje zitten er ook twee. Herdertjes en schaapjes, maar zijn deze 2 wel zo schattig?

"Zij hadden hun schaapjes geteld", zegt het liedje. Het is maar te hopen dat ze dat goed hebben gedaan want anders mis je als herder toch een deel van je kudde. Verder is het bij mij zo dat ik slaperig word van schaapjes tellen en dat houdt in dat ik minder alert ben om de "beestjes" te bewaken en te beschermen tegen mogelijke roofdieren of een collega-herder die er zelf een paar te kort komt.

Bij het nadenken over deze column ging mijn herinnering terug naar 1968.

Ik zat toen in de vijfde klas van de lagere school in Bilthoven (bij Utrecht). Mijn toenmalige meester (dhr. Spek) was een echte verhalenverteller en elke vrijdagmiddag had hij wel weer iets om ons ademloos te laten luisteren.

Zo vertelde hij ons vlak voor de kerstvakantie het verhaal van de herders die ruim 2000 jaar geleden leefden.

Wij zien het beroep van schaapsherder als iets romantisch; je bent de hele dag op stap met de kudde en de onmisbare honden om je schapen te laten grazen op goede graslandjes. Maar meester Spek vertelde dat het beroep van schaapsherder 2000 jaar geleden bikkelhard was. De concurrentie was moordend. Herders stonden namelijk als criminelen te boek. Het waren vaak mensen met een misdadige achtergrond. Dieven, struikrovers, geweldplegers, moordenaar, noem maar op, herders behoorden tot de laatste groep van de bevolking.

"We hebben allemaal veel meegemaakt, maar bedenk; je bent niet alleen, want niemand hoeft alleen te zijn met Kerstmis."

Ze moesten dan ook verplicht buiten blijven en zo ver mogelijk weg van de bewoonde wereld. Ze waren dakloos. Dit omdat de bewoners van de dorpen en steden ze niet binnen de poorten wilden hebben, uit angst voor crimineel gedrag.

De herders lagen dus "bij nachte in het veld". En uitgerekend deze groep was als eerste bij het kerstkindje in de stal van Bethlehem, om de vreugde van het nieuwe leven te delen met Jozef en Maria. Door de wol geverfde, geharde mensen die daar in die stal tussen de andere dieren het kerstkindje begroetten in de nieuwe wereld.

Het kan raar lopen in een mensenleven. Zo heb je alles en zo ben je alles kwijt. Als je eenmaal dak- of thuisloos bent kom je ook in een heel andere wereld terecht. Een wereld die je moet leren accepteren. Een wereld die bestaat uit lotgenoten die proberen hun leven weer op een min of meer normaal niveau te brengen.

Bedenk dan dat er ook voor jou een plaats is bij het groepje herders dat als eerste het nieuwe leven, jouw nieuwe leven, mocht zien.

We hebben allemaal veel meegemaakt, maar bedenk; je bent niet alleen, want niemand hoeft alleen te zijn met Kerstmis. We hebben elkaar en samen staan we sterk.

Fijne kerstdagen!
WilFab

